

Sygn. akt VIII GC 32/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2023 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VIII Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Wojciech Wołoszyk

Protokolant: stażysta Magdalena Andrzejewska

po rozpoznaniu w dniu 30 maja 2023 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) w B.

przeciwko (...) w W.

o ustalenie

I. oddała powództwo,

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego, tytułem zwrotu kosztów procesu kwotę 10.817 zł (dziesięć tysięcy osiemset siedemnaście złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie za okres od dnia uprawomocnienia się rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów procesu do dnia zapłaty.

Sygn. akt VIII GC 32/23

UZASADNIENIE

Powód – (...) w B. w pozwie skierowanym przeciwko pozwanemu - (...) - domagał się:

1/ ustalenia na podstawie art. 189 kpc, że złożone przez pozwanego oświadczenie o wypowiedzeniu umowy leasingu(...) ze skutkiem natychmiastowym z dnia 3 listopada 2022 r. jest bezskuteczne, względnie, że umowa po dokonaniu oświadczenia o wypowiedzeniu, została od razu przez strony wznowiona,

2/ ustalenia na podstawie art. 189 kpc, że przeksięgowanie przez pozwanego wpłaty dokonanej przez powoda w wysokości 3.800 zł na poczet innej wierzytelności niż wskazana przez powoda, jest bezskuteczne,

3/ względnie (żądanie alternatywne) - w przypadku nieuwzględnienia powództwa w pkt 1 oraz 2 - zasądzenia od pozwanego na swoją rzecz kwoty 3.800 zł wraz z należnymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia złożenia pozwu do dnia zapłaty,

a ponadto zasądzenia od pozwanego na swoją rzecz zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód podał, że w ramach prowadzonej działalności gospodarczej strony w dniu 11 czerwca 2021 r. zawarły umowę leasingu operacyjnego numer(...), na podstawie której pozwany (finansujący) zobowiązał się nabyć od dostawcy – (...)w B. – samochód osobowy (...), a powód (korzystający)w zamian za wynagrodzenie wziął ten pojazd do używania i pobierania pożytków. Jednym z załączników do umowy były „Ogólne warunki leasingu”, które przewidywały dwie możliwości zawarcia polisy ubezpieczeniowej (art. 9 § 1 pkt 1, 3 i 4 OWU i art. 9 § 1 pkt 5 OWU).

Powód podał, że polisa ubezpieczeniowa obowiązująca przed powstaniem sporu między stronami wygasła w dniu 26 lipca 2022 r. Przed upływem tego terminu pozwany w dniu 3 czerwca 2022 r. przedłożył powodowi propozycję zawarcia polisy na warunkach przedstawionych przez agencję ubezpieczeniową, na którą powód nie przystał. Powód w dniu 30 czerwca 2022 r. zawarł umowę ubezpieczenia pojazdu będącego przedmiotem leasingu na okres od 27 lipca 2022 r. do 26 lipca 2023 r. w innym zakładzie ubezpieczeń niż ten zaproponowany przez pozwanego. Pomimo to pozwany w dniu 26 lipca 2022 r. poinformował powoda o zawarciu umowy ubezpieczenia, w związku z czym doszło do zdublowania polisy ubezpieczeniowej. Powód podkreślił, że pozwany nie uzyskał jego zgody na zawarcie umowy ubezpieczenia, co jest sprzeczne z zapisem art. 9 § 1 pkt 1 OWU. Pozwany nie zweryfikował również za pomocą serwisu prowadzonego przez Ubezpieczony Fundusz Gwarancyjny, że pojazd został już przez korzystającego ubezpieczony w innym towarzystwie ubezpieczeniowym, a ponadto uchylał się od przedłożenia polisy powodowi, w związku z czym powód nie miał możliwości weryfikacji czy zakres umowy ubezpieczenia jest zbieżny z ofertą. Powód podał, że wielokrotnie zgłaszał wolę rozwiązania przez pozwanego umowy ubezpieczenia, poddawał w wątpliwość zasadność jej zawarcia oraz wzywał do wydania oryginału zakupionej polisy.

Powód podał, że pismem z 17 października 2022 r. został wezwany przez pozwanego do zapłaty łącznej kwoty 9 159,09 zł (w tym do uiszczenia opłaty za sporne ubezpieczenie OC i AC), w terminie do 31 października 2022 r., pod rygorem wypowiedzenia umowy ze skutkiem natychmiastowym. W dniu 28 października 2022 r. powód uiszczył na rzecz pozwanego kwotę 3 908,83 zł, wstrzymał natomiast zapłatę należności za refakturę polisy w kwocie 5039 zł. Powód nie opłacił również dwóch not odsetkowych, których nie otrzymał na łączną kwotę 211,26 zł.

W dniu 3 listopada 2022 r. pozwany złożył powodowi oświadczenie o wypowiedzeniu umowy leasingu ze skutkiem natychmiastowym. W tym samym dniu pozwany wystawił na powoda kolejną fakturę z tytułu raty leasingu za listopad 2022 r. Zdaniem powoda, powyższe oznacza, że pozwany faktycznie zrezygnował z wypowiedzenia umowy. W dalszej kolejności powód wyraził wolę spłaty wszelkich zaległości, w tym kosztów ubezpieczenia w wysokości 5039 zł i noty odsetkowej w wysokości 160,18 zł oraz kwoty 615 zł brutto z tytułu wizyty windykacji terenowej. Po otrzymaniu wpłaty na łączną kwotę 9.785,83 zł pozwany miał jednak dokonać jednostronnego wycofania się ze wcześniejszych ustaleń, a za podstawę zmiany decyzji przyjąć istnienie spornej wierzytelności wynikającej z odrębnej umowy łączącej strony.

W dniu 30 grudnia 2022 r. powód dokonał zapłaty kwoty 3.800 zł na rachunek bankowy pozwanego na poczet należności za grudzień 2022 r. z tytułu umowy leasingu (...). Pozwany zaliczył tę wpłatę na poczet innej wierzytelności wynikającej z innego stosunku prawnego.

Na koniec powód wskazał, że otrzymał polisę ubezpieczeniową od pozwanego w dniu 27 stycznia 2023 r., w związku z czym w dacie wypowiedzenia umowy leasingu nie istniała jeszcze żadna wymagalna należność objęta wezwaniem do zapłaty z 17 października 2022 r.

W odpowiedzi na pozew (k. 84 akt) pozwany domagał się oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia od powoda na swoją rzecz zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwany przyznał, że strony zawarły umowę leasingu operacyjnego (...), na podstawie której pozwany zakupił od wskazanego przez powoda podmiotu, a następnie przekazał powodowi do używania i pobierania pożytków samochód osobowy (...), rok produkcji (...). Pozwany podkreślił, że kwestią sporną w sprawie stanowią: kwestia ubezpieczenia umowy leasingu, kwestia wypowiedzenia umowy leasingu, kwestia zaliczenia wpłaty powoda w wysokości 3800 zł na poczet innej wierzytelności oraz kwestia wznowienia umowy leasingu.

Pozwany zarzucił, że powód w sposób całkowicie dowolny interpretuje postanowienia OWL w zakresie obowiązku ubezpieczenia przedmiotu leasingu i pomija ustaloną w art. 9 § 2 procedurę kontynuacji ubezpieczenia. Pozwany wywodził, że fakt, iż ostatecznie przedmiot leasingu został ubezpieczony przez korzystającego, pozostaje irrelevantny w kontekście postanowień art. 9 § 2 ust. 4 i 5 OWL, ponieważ skutkiem niedochowania terminu było zawarcie polisy ubezpieczenia bezpośrednio przez finansującego i obciążenie tymi kosztami powoda na zasadzie art. 9 § 1 ust. 4 OWL.

Pozwany podniósł, że trwające postępowanie reklamacyjne nie wstrzymuje obowiązków wynikających z zawartej między stronami umowy leasingu nr (...), w tym w zakresie zapłaty rat leasingowych oraz innych opłat wynikających

z umowy i OWL. Interpretacja powoda w tym zakresie jest zaś niezgodna z treścią ustawy z 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o rzeczniku finansowym i o funduszu edukacji finansowej. Zdaniem pozwanego, wszystkie jego działania skutkujące wypowiedzeniem umowy leasingu miały swoje oparcie w treści umowy leasingu i OWL oraz wynikały z braku płatności przez powoda należności wynikających z umowy leasingu.

Pozwany przyznał, że dostrzegał możliwość zawarcia z powodem porozumienia celem „wznowienia umowy leasingu”, powyższe uzależniał jednak od spłaty wszelkich zaległości przez powoda, również tych wynikających z umowy o nr (...).

W piśmie z 21 marca 2023 r. (k.130 akt) powód podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 11 czerwca 2021 r. strony zawarły umowę leasingu operacyjnego nr (...), na podstawie której powód (jako korzystający) zobowiązał się w zamian za zapłatę wynagrodzenia, przyjąć od pozwanego (finansującego) do używania i pobierania pożytków przedmiotu leasingu, tj. samochodu osobowego (...), rok produkcji (...) (zakupionego od dostawcy – (...) w B. za cenę 183 658,54 zł netto, 225 900 zł brutto).

Strony umówiły się na następujące wynagrodzenie i warunki płatności:

1. Opłata wstępna 12 856,10 zł netto (15 813 zł brutto),
2. Opłata administracyjna 5509,76 zł netto (6 777 zł brutto),
3. Wartość końcowa 55 097,56 zł netto (67 770 zł brutto),
4. Rata leasingowa 2401,20 zł netto (2 953,48 zł brutto).

Strony umówiły się na 60 comiesięcznych rat, płatnych z góry, do 30 dnia każdego okresu (art. 2 ust. 2, 3 i 4 umowy).

Zgodnie z art. 6 ust. 1 umowy integralną jej część stanowiły postanowienia Ogólnych Warunków Leasingu (OWL).

W art. 9 (ubezpieczenie leasingu – postanowienia ogólne) wskazano, że przez cały czas posiadania przedmiotu leasingu przez korzystającego, przedmiot leasingu będzie ubezpieczony:

- przez finansującego na finansującego, lecz na koszt korzystającego lub
- przez korzystającego na jego koszt lecz na rachunek finansującego.

Finansujący może wyrazić zgodę na indywidualne ubezpieczenie na warunkach dostępnych dla korzystającego z tym, że dla ważności tej zgody wymagana jest forma pisemna. W okresie trwania umowy leasingu oraz przez cały czas posiadania przedmiotu leasingu korzystający zobowiązany jest do zachowania ciągłości ubezpieczenia i zawierania umów ubezpieczenia od wszelkich ryzyk, a jeżeli przedmiot leasingu podlega obowiązkowi ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej – zawarcia także ubezpieczenia OC, z tym że w przypadku pojazdów mechanicznych ubezpieczenie obejmuje ubezpieczenie OC, AC, NW i KR.

Zgodnie z art. 9 § 1 ust. 1 OWL, finansujący za pośrednictwem obsługującej finansującego agencji ubezpieczeniowej ubezpieczy przedmiot leasingu na warunkach zaakceptowanych przez korzystającego w całym okresie trwania umowy leasingu, a także na czas po jej wygaśnięciu lub rozwiązaniu, w którym przedmiot leasingu pozostanie w posiadaniu korzystającego na koszt korzystającego od wszelkich ryzyk, a jeżeli przedmiot leasingu podlega obowiązkowi ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej – zawsze także ubezpieczenie OC, przy czym w przypadku pojazdów mechanicznych ubezpieczenie obejmuje ubezpieczenie OC, AC, NW i KR, jak również od innych ryzyk w zakresie zaakceptowanym przez korzystającego. Umowa ubezpieczenia może być zawarta na okres 12 miesięcy lub na czas trwania umowy leasingu (ubezpieczenie wieloletnie) z zastrzeżeniem ust. 7.

Potwierdzenie zawarcia umowy ubezpieczenia będzie przesłane bezpośrednio do korzystającego przez agencję ubezpieczeniową wraz z wyciągiem z warunków ubezpieczenia lub informacją, w jaki sposób korzystający może się z nimi zapoznać. Korzystający zobowiązuje się do stosowania warunków ubezpieczenia przedmiotu leasingu, przyjmując jednocześnie ryzyko i konsekwencje ich nieprzestrzegania. Korzystający w żadnym wypadku nie może powoływać się na brak znajomości tych warunków (art. 9 § 1 ust. 3 OWL).

Finansujący zapłaci składki ubezpieczeniowe a następnie refakturuje na korzystającego zapłacone składki ubezpieczeniowe i inne koszty poniesione z tytułu zawarcia umów ubezpieczenia. Korzystający będzie zobowiązany do pokrycia kosztów ubezpieczenia w terminie określonym na fakturze (art. 9 § 1 ust. 4 OWL).

Korzystający, za uprzednią pisemną zgodą finansującego, może zrezygnować ze wznowienia ubezpieczenia w dotychczasowym Zakładzie Ubezpieczeń, pod warunkiem złożenia finansującemu, nie później niż na 30 dni przed upływem aktualnie obowiązującego okresu ubezpieczenia przedmiotu leasingu wniosku o zmianę Zakładu Ubezpieczeń. W przypadku zgody finansującego zastosowanie będą miały odpowiednio postanowienia art. 9 § 2 (art. 9 § 1 ust. 5 OWL).

W przypadku braku zgody finansującego, o której mowa w ustępie poprzednim lub niezłożenia wniosku przez korzystającego we wskazanym powyżej terminie finansujący wznowi umowę ubezpieczenia na warunkach wynikających z zawartych umów generalnych za pośrednictwem obsługującej finansującego agencji ubezpieczeniowej, postanowienia ust. 4 stosuje się w takim przypadku odpowiednio (art. 9 § 1 ust. 6 OWL).

Zgodnie z art. 9 § 2 ust. 1 OWL, w przypadku gdy finansujący wyrazi zgodę na ubezpieczenie przedmiotu leasingu poza pakietem finansującego, korzystający ubezpieczy przedmiot leasingu na rzecz finansującego na swój koszt, w zakresie określonym w art. 9 § 1 ust. 1 do pełnej wartości, opłacając składkę jednorazowo za cały okres ubezpieczenia, od wszelkich ryzyk w zakładzie ubezpieczeń i na warunkach akceptowanych przez finansującego. W polisie ubezpieczeniowej jako właściciel przedmiotu leasingu oraz jako ubezpieczony wskazany będzie wyłącznie finansujący.

W przypadku gdy finansujący wyrazi zgodę na ubezpieczenie przedmiotu leasingu poza pakietem finansującego, korzystający przekaże finansującemu przed wydaniem przedmiotu leasingu, kopię stosownych polis ubezpieczeniowych, pod rygorem niewydania korzystającemu przedmiotu leasingu. Finansujący ma prawo zażądać dowodu opłacenia składki ubezpieczeniowej (art. 9 § 2 ust. 2 OWL).

Korzystający zobowiązany jest do zachowania ciągłości ubezpieczenia i zawierania umów ubezpieczenia od wszelkich ryzyk, ewentualnie również ubezpieczenia OC na przedmiot leasingu w okresie umowy leasingu. Korzystający zobowiązany jest do dostarczenia finansującemu lub agencji obsługującej finansującego, nie później niż na 30 dni przed upływem ważności aktualnie posiadanych polis ubezpieczeniowych, potwierdzonych przez zakład ubezpieczeń za zgodność z oryginałem, polis ubezpieczeniowych na nowy okres ubezpieczenia wraz z dowodem opłacenia składki (art. 9 § 2 ust. 4 OWL).

W przypadku niezastosowania się przez korzystającego do postanowień określonych w art. 9 § 2 ust. 4 OWL finansujący może ubezpieczyć przedmiot leasingu w ramach aktualnie posiadanego pakietu ubezpieczeniowego na warunkach określonych w art. 9 § 1 i obciążyć korzystającego kosztami ubezpieczenia lub, po bezskutecznym upływie, wyznaczonego korzystającemu dodatkowego 5 - dniowego terminu na zawarcie umowy ubezpieczenia, wypowiedzieć umowę leasingu ze skutkiem natychmiastowym (art. 9 § 2 ust. 5 OWL).

Zgodnie z art. 11 § 3 ust. 2 lit. b) finansujący może wypowiedzieć umowę leasingu ze skutkiem natychmiastowym, jeżeli korzystający zalega z zapłatą co najmniej jednej miesięcznej raty leasingowej, jeżeli w odpowiednim dodatkowym terminie wyznaczonym korzystającemu na piśmie z zagrożeniem, że po upływie tego terminu finansujący będzie uprawniony do wypowiedzenia umowy leasingu ze skutkiem natychmiastowym, korzystający nie dokona zapłaty wszystkich wymagalnych należności z tytułu umowy leasingu.

Dowód: umowa leasingu operacyjnego nr (...) z 11 czerwca 2021 r. wraz z załącznikami - k. 18 - 20 verte akt, zamówienie dotyczące umowy leasingu - k. 19 akt, harmonogram spłat - k. 20 - 21 verte akt, Ogólne Warunki Leasingu - k. 21 - 24 akt.

Przedmiot leasingu został odebrany i przyjęty przez korzystającego.

Okoliczność bezsporna, a ponadto: protokół odbioru z 30 lipca 2021 r. - k. 19 verte akt.

W dniu 3 czerwca 2022 r. pozwany przedłożył powodowi propozycję zawarcia polisy na warunkach przedstawionych przez agencję ubezpieczeniową. Pozwany poinformował powoda, że w przypadku rezygnacji z oferty należy przesłać kopię zawartej przez powoda polisy ubezpieczeniowej potwierdzającej pełną ochronę zgodnie z wymogami pozwanego, do 7 dni przed końcem okresu obowiązywania dotychczasowej polisy. Powód nie przystał na propozycję ubezpieczenia przedstawioną przez pozwanego wobec niezadowalającego zakresu ubezpieczenia oraz oferowanych pakietów dodatkowych.

dowód: wiadomość e - mail pozwanego do powoda z 3 czerwca 2022 r. - k. 25, 106 - 107 akt, pismo powoda do pozwanego z 20 stycznia 2023 r. - k. 53 - 55 akt.

W dniu 30 czerwca 2022 r. powód zawarł umowę ubezpieczenia pojazdu będącego przedmiotem leasingu na okres od 27 lipca 2022 r. do 26 lipca 2023 r. w innym zakładzie ubezpieczeń niż zaproponował pozwany. Polisa została wystawiona i opłacona przez powoda.

Dowód: polisa ubezpieczeniowa nr (...) - k. 26 verte - 27 akt, informacja z Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego dotycząca identyfikacji polisy OC pojazdu na dzień 27 lipca 2022 r. - k. 28 akt.

Pismami z 1 i 25 lipca 2022 r. pozwany, informując, że 26 lipca 2022 r. wygasa polisa do w/w pojazdu, zwrócił się do powoda z prośbą o przesłanie skanu wznowionej polisy do użytkowanego auta (kopię polisy OC i AC + potwierdzenie zapłaty za zawarte ubezpieczenie), pod rygorem zawarcia za pośrednictwem pozwanego ubezpieczenia na warunkach umowy generalnej (...)

Dowód: pismo pozwanego do powoda z 1 lipca 2022 r. - k. 103 - 104, z 25 lipca 2022 r. wraz z załącznikiem - 109 - 111 akt.

Pozwany w dniu 26 lipca 2022 r. zawarł umowę ubezpieczenia spornego pojazdu na okres od 27 lipca 2022 r. do 26 lipca 2023 r. (polisa nr (...)). Pozwany wystawił fakturę kosztów ubezpieczenia na rzecz powoda w kwocie 5.119 zł, domagając się jej zapłaty. Przed zawarciem umowy ubezpieczenia pozwany zwracał się do powoda o przesłanie własnego ubezpieczenia w ostatecznym terminie do dnia 25 lipca 2022 r.

Dowód: faktura VAT nr (...) z 23 sierpnia 2022 r. - k. 29 akt, korespondencja e-mailowa z 22 września 2022 r. - k. 31 akt, z dnia 26 września 2022 r. - k. 32 akt, 7 października 2022 r. - k. 33 - 34 akt.

Powód zwracał się do pozwanego o rozwiązanie umowy ubezpieczenia, stwierdzonej polisą nr (...), zarzucając że powód nie otrzymał oferty przed jej zawarciem. Powód domagał się ponadto od pozwanego przesłania oryginału polisy. Powód poinformował pozwanego, że do czasu ostatecznego wyjaśnienia sprawy wstrzymuje się z uregulowaniem płatności za fakturę.

Dowód: korespondencja e-mailowa z 22, 23 i 30 września 2022 r. - k. 30 - 32 akt, 8 listopada 2022 r. - k. 33 akt, 15 grudnia 2022 r. - k. 48 akt, pismo powoda do pozwanego z 20 stycznia 2023 r. - k. 53 - 55 akt, zeznania przedstawiciela powoda - K. U. - k. 179 verte - 180 akt.

W związku z powstaniem zaległości płatniczych po stronie powoda w zapłacie faktur VAT (raty leasingowej, not odsetkowych) rozpoczął czynności windykacyjne. W szczególności pismem z 17 października 2022 r. powód został wezwany przez pozwanego do zapłaty łącznej kwoty 9.159,09 zł w terminie do 31 października 2022 r., pod rygorem wypowiedzenia umowy ze skutkiem natychmiastowym.

Dowód: wezwanie do zapłaty nr (...) – k. 35 akt.

W dniu 28 października 2022 r. powód uiszczył na rzecz pozwanego kwotę łącznie kwotę 3.908,83 zł w tytule przelewu wskazując „ (...)” i „ (...)”.

Dowód: potwierdzenia przelewów – k. 36 akt.

Pismem z 3 listopada 2022 r. pozwany złożył powodowi oświadczenie o wypowiedzeniu umowy leasingu ze skutkiem natychmiastowym, powołując się na zapis art. 11 § 3 ust. 2 lit. b) Ogólnych Warunków Leasingu. Jednocześnie pozwany wezwał powoda do zwrotu przedmiotu leasingu. W odpowiedzi na powyższe powód uznał wypowiedzenie za bezpodstawne.

Dowód: oświadczenie o wypowiedzeniu umowy – k. 37 akt, pismo powoda do pozwanego z 29 listopada 2022 r. – k. 43 – 44 akt, korespondencja mailowa z 30 stycznia 2023 r. – k. 58, 59 verte akt, z 1 lutego 2023 r. – k. 59 akt, zeznania P. P. – k. 178 – 180 akt.

W dniu 3 listopada 2022 r. pozwany obciążył powoda fakturą (...) nr (...) na kwotę 3.764,46 zł, tytułem raty nr 16 do umowy (...).

Dowód: faktura VAT nr (...) – k. 38 akt.

W dniu 10 listopada 2022 r. powód uiszczył na rzecz pozwanego kwotę 9.785,83 zł. Wpłata ta została zarachowana przez pozwanego na poczet zaległości dotyczących umowy nr (...) oraz częściowo na poczet raty za listopad 2022 r., pomniejszając jej wysokość o 615 zł. Pozwany podjął decyzję dotyczącą braku możliwości wznowienia umowy nr (...) z uwagi na brak porozumienia w sprawie spłaty zadłużenia dotyczącego umowy nr (...).

Dowód: potwierdzenie przelewu – k. 42 akt, korespondencja e-mailowa z 3 stycznia 2023 r. – k. 39 akt, z 22 grudnia 2022 r. – k. 45, 49 akt.

W dniu 13 grudnia 2022 r. powód uiszczył należność w kwocie 260,26 zł z tytułu noty odsetkowej nr (...) oraz kwotę 615 zł z tytułu faktury VAT nr (...).

Dowód: potwierdzenia przelewów – k. 46 – 47 akt.

W dniu 30 grudnia 2022 r. powód uiszczył na rzecz pozwanego kwotę 3.800 zł tytułem raty za miesiąc grudzień w związku z umową nr (...). Jednocześnie powód zwrócił się do pozwanego z żądaniem wystawienia faktury Vat za miesiąc grudzień 2022 r.

Wpłatę tą pozwany zaliczył na poczet faktury nr (...) (3.149,46 zł), not odsetkowych (...) (3,72 zł) i (...) (69,76 zł). Pozostałą kwotę pozwany pozostawił nierozliczoną w związku z nierozwiązaniem sporu pomiędzy stronami.

Dowód: potwierdzenie przelewu – k. 50 akt, korespondencja e – mail z 31 grudnia 2022 r. – k. 51 akt , zestawienie rozliczeń rozrachunków (k. 112 – 117)

Pozwany wyrażał wolę wznowienia przedmiotowej umowy leasingu, pod warunkiem uregulowania przez powoda wszelkich zaległości, uiszczenia opłaty za wznowienie oraz zawarcia ugody dotyczącej spłat zaległości z drugiej umowy leasingu. Powód złożył nieakceptowalną dla pozwanego propozycję spłaty, w związku z czym nie doszło pomiędzy stronami do zawarcia porozumienia.

Dowód: zeznania P. P. – k. 178 verte – 179 akt, przedstawiciela powoda – K. U. – k. 179 verte akt.

W dniu 27 stycznia 2023 r. pozwany przesłał powodowi polisę ubezpieczeniową oraz Ogólne Warunki Ubezpieczenia.

Okoliczność bezsporna, a ponadto: korespondencja e-mail z 27 stycznia 2023 r. wraz z załącznikiem – k. 56 – 57 akt, zeznania przedstawiciela powoda – K. U. – k. 179 verte akt.

W dniu 31 stycznia 2023 r. pozwany obciążył powoda notą odsetkową (...) na kwotę 69,76 zł.

Dowód: nota odsetkowa – k. 41 akt.

Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie Sąd ustalił w oparciu o przedłożone przez strony dokumenty. W ocenie Sądu dowody te zasługują na danie im wiary w całości. Powód nie podważył wiarygodności zestawienia rozliczeń dołączonego do odpowiedzi na pozew. Nie wskazał bowiem z jakich przyczyn, poza samym faktem sporządzenia go przez pozwanego, nie miało by ono być podstawą do dokonywania przez sąd ustaleń faktycznych. Co do opisanych wyżej okoliczności – wyłącznie w zakresie, w jakim zdaniem Sądu były one istotne dla rozstrzygnięcia – za wiarygodne uznane zostały ponadto zeznania świadka P. P. i przedstawiciela powoda – K. U., które miały potwierdzenie w złożonej dokumentacji.

Na podstawie art. 235² § 1 pkt. 1 i 5 kpc Sąd pominął dowód z wiadomości e-mail z 4 listopada 2022 r. oraz uzupełniającego przesłuchania świadka P. P.. Należy wskazać, iż wniosek dowodowy co do wiadomości e-mail był spóźniony, gdyż powód nie uprawdopodobnił, iż nie mógł wcześniej przedłożyć owego wydruku. Uzupełniające przesłuchanie świadka miało zaś na celu wyłącznie zapoznanie go z treścią owego wydruku a zeznania świadka nie są sprzeczne z treścią owego dokumentu.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo o ustalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd zważył, że roszczenie powoda: o ustalenie bezskuteczności wypowiedzenia umowy leasingu nr (...) oraz o ustalenie bezskuteczności przeksięgowania przez pozwanego wpłaty dokonanej przez powoda w wysokości 3.800 zł na poczet innej wierzytelności niż wskazana przez powoda, jest oparte jest na art. 189 k.p.c. Zgodnie z treścią art. 189 kpc, powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny. Przepis ten, choć zamieszczony wśród przepisów procesowych, jest podstawą wytaczania powództw o ustalenie prawa lub stosunku prawnego, a więc uzasadnia ochronę praw podmiotowych, która nie jest możliwa na podstawie przepisów prawa materialnego. Można go więc traktować jako przepis będący źródłem uprawnień do dochodzenia ochrony praw podmiotowych, a więc w tym zakresie ma on charakter materialnoprawny, a nie tylko procesowy (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 17 listopada 2000 r., V CKN 221/00). Powództwo z art. 189 k.p.c. może mieć charakter pozytywny (o stwierdzenie istnienia) lub negatywny (o stwierdzenie nieistnienia) stosunku prawnego lub prawa. Przepis art. 189 k.p.c. ma charakter prawnomaterialny, tzn. jest przepisem, który sąd stosuje do ustalonego stanu faktycznego niezależnie od tego, w jakim akcie prawnym dane prawo zostało uregulowane (lub z jakiego aktu dany stosunek prawny wynika). Z tego względu także legitymacja procesowa jest w tym zakresie kategorią prawa materialnego.

Powództwo o ustalenie stosunku prawnego lub prawa może być uwzględnione wtedy, gdy spełnione są dwie przesłanki merytoryczne: interes prawny oraz wykazanie prawdziwości twierdzeń powoda o tym, że dany stosunek prawny lub prawo rzeczywiście istnieje. Pierwsza z tych przesłanek warunkuje określony skutek tego powództwa, decydując o dopuszczalności badania i ustalania prawdziwości twierdzeń powoda. Wykazanie zaś istnienia drugiej z tych przesłanek decyduje o kwestii zasadności powództwa. W doktrynie pierwsza z wymienionych przesłanek merytorycznych określana jest jako przesłanka skuteczności, druga zaś - jako przesłanka zasadności powództwa (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 27 czerwca 2001 r., II CKN 898/00 oraz uchwała SN z 19 listopada 1996 r., III CZP 115/96, OSNC 1997, Nr 4, poz. 35). Obie przesłanki - istnienie interesu prawnego w żądaniu udzielenia ochrony prawnej przez wydanie wyroku ustalającego oraz istnienie bądź nieistnienie danego stosunku prawnego bądź prawa - muszą

być spełnione łącznie w dniu zamknięcia rozprawy, nie zaś w dniu wytoczenia powództwa (art. 316 § 1 k.p.c.). Brak którejkolwiek z nich skutkować powinien oddaleniem powództwa.

Badanie interesu prawnego powoda w ubieganiu się o wydanie rozstrzygnięcia ustalającego prawo lub stosunek prawny powinno zatem wyprzedzać badanie ustalenia prawa (stosunku prawnego) (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 10 lutego 2016 r., I ACa 1178/15, Lex nr 2004546). Interes prawny w rozumieniu art. 189 k.p.c. jest kategorią obiektywną i występuje wtedy, gdy sam skutek, jaki wywoła uprawomocnienie się wyroku ustalającego, zapewni powodowi ochronę jego prawnie chronionych interesów, czyli definitywnie zakończy spór istniejący lub prewencyjnie zapobiegnie powstaniu takiego sporu w przyszłości, a jednocześnie interes ten nie podlega ochronie w drodze innego środka (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 4 października 2001 r., I KKN 425/00, LEX nr 52719; z dnia 8 maja 2000 r., V CKN 29/00, LEX nr 52427; z dnia 9 lutego 2012 r., III CSK 181/11, OSNC 2012/7-8/101; z dnia 14 marca 2012 r., II CSK 252/11, OSNC 2012/10/120; z dnia 19 września 2013 r., I CSK 727/12, LEX nr 1523363).

W ocenie Sądu, po stronie powoda występuje interes prawny w ustaleniu faktów mających prawotwórcze znaczenie, jakimi są : skuteczność i zasadność oświadczenia o wypowiedzeniu umowy leasingu w trybie natychmiastowym a także (mimo nieprecyzyjnego sformułowania) skuteczność ewentualnego przeksięgowania przez pozwanego wpłaty dokonanej przez powoda w wysokości 3.800 zł na poczet innej wierzytelności niż wskazana przez powoda. W realiach niniejszej sprawy powód nie był w stanie uzyskać takiej ochrony prawnej na gruncie żadnego innego roszczenia, bowiem żadne roszczenie o świadczenie jeszcze jemu nie przysługiwało. W szczególności nie mogła mieć miejsca możliwość poszukiwania ochrony na gruncie powództwa o przeniesienie własności przedmiotu leasingu, a to z uwagi na brak spełnienia przesłanek do dochodzenia takiego roszczenia w dacie zarówno wytoczenia powództwa, jak i orzekania. Sam fakt istnienia interesu prawnego w rozumieniu art. 189 kpc w wytoczeniu przedmiotowego powództwa nie stanowił jednakże wystarczającej przesłanki do jego uwzględnienia. W ocenie Sądu, powód nie posiada bowiem materialnej przesłanki żądania.

Okolicznością bezsporną w sprawie był fakt, że pomiędzy stronami w dniu 11 czerwca 2021 r. doszło do zawarcia umowy leasingu operacyjnego nr (...), na podstawie której powód (jako korzystający) zobowiązał się w zamian za zapłatę wynagrodzenia, przyjmując od pozwanego (finansującego) do używania i pobierania pożytków przedmiot leasingu, tj. samochód osobowy (...), rok produkcji (...)(zakupiony od dostawcy – (...))w B. za cenę 183 658,54 zł netto, 225 900 zł brutto). Strony łączyła zatem umowa leasingu opisana w art. 709⁽¹⁾ k.c., przez którą finansujący zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, nabyć rzecz od oznaczonego zbywcy na warunkach określonych w tej umowie i oddać tę rzecz korzystającemu do używania albo używania i pobierania pożytków przez czas oznaczony, a korzystający zobowiązuje się zapłacić finansującemu w uzgodnionych ratach wynagrodzenie pieniężne, równe co najmniej cenie lub wynagrodzeniu z tytułu nabycia rzeczy przez finansującego.

Niniejszym pozwem powód dochodził ustalenia, że złożone przez pozwanego oświadczenie o wypowiedzeniu umowy leasingu ze skutkiem natychmiastowym z dnia 3 listopada 2022 r., jest bezskuteczne, względnie, że umowa po dokonaniu oświadczenia o wypowiedzeniu, została od razu przez strony wznowiona. Ponadto domagał się ustalenia , iż przeksięgowanie przez pozwanego wpłaty dokonanej przez powoda w wysokości 3.800 zł na poczet innej wierzytelności niż wskazana przez powoda, jest bezskuteczne.

W ocenie Sądu, nie ma wątpliwości, iż umowa leasingu nr (...) została skutecznie wypowiedziana przez pozwanego na mocy oświadczenia zawartego w piśmie z dnia 3 listopada 2022 r.

Podkreślenia wymaga fakt, że w treści przedmiotowej umowy leasingu strony szczegółowo uregulowały procedurę ubezpieczenia przedmiotu leasingu w ramach pakietu Finansującego oraz poza jego pakietem. W art. 9 § 2 ust. 1 Ogólnych Warunków Leasingu, stanowiących integralną część przedmiotowej umowy leasingu, wskazano, że w przypadku, gdy finansujący (pozwany) wyrazi zgodę na ubezpieczenie przedmiotu leasingu poza pakietem finansującego, korzystający (powód) ubezpieczy przedmiot leasingu na rzecz finansującego na swój koszt, w zakresie określonym w art. 9 § 1 ust. 1 do pełnej wartości, opłacając składkę jednorazowo za cały okres ubezpieczenia, od wszelkich ryzyk w zakładzie ubezpieczeń i na warunkach akceptowanych przez finansującego. W polisie

ubezpieczeniowej jako właściciel przedmiotu leasingu oraz jako ubezpieczony wskazany będzie wyłącznie finansujący. W myśl art. 9 § 2 ust. 4 OWL korzystający zobowiązany jest do zachowania ciągłości ubezpieczenia i zawierania umów ubezpieczenia od wszelkich ryzyk, ewentualnie również ubezpieczenia OC na przedmiot leasingu w okresie umowy leasingu. Korzystający zobowiązany jest do dostarczenia finansującemu lub agencji obsługującej finansującego, nie później niż na 30 dni przed upływem ważności aktualnie posiadanych polis ubezpieczeniowych, potwierdzonych przez zakład ubezpieczeń za zgodność z oryginałem, polis ubezpieczeniowych na nowy okres ubezpieczenia wraz z dowodem opłacenia składki (art. 9 § 2 ust. 4 OWL). W przypadku niezastosowania się przez korzystającego do postanowień określonych w art. 9 § 2 ust. 4 OWL finansujący może ubezpieczyć przedmiot leasingu w ramach aktualnie posiadanego pakietu ubezpieczeniowego na warunkach określonych w art. 9 § 1 i obciążyć korzystającego kosztami ubezpieczenia (art. 9 § 2 ust. 5 OWL).

Bezsporny w sprawie jest fakt, że pozwany w dniu 3 czerwca 2022 r. przedłożył powodowi propozycję zawarcia polisy na warunkach przedstawionych przez agencję ubezpieczeniową. Powód natomiast nie przystał na tę propozycję ubezpieczenia wobec niezadawalającego zakresu ubezpieczenia oraz oferowanych pakietów dodatkowych (dowód: wiadomość e - mail pozwanego do powoda z 3 czerwca 2022 r. - k. 25, 106 - 107 akt). Poza sporem był ponadto fakt, że w dniu 30 czerwca 2022 r. powód zawarł umowę ubezpieczenia pojazdu będącego przedmiotem leasingu na okres od 27 lipca 2022 r. do 26 lipca 2023 r. w innym zakładzie ubezpieczeń niż ten, który zaproponował pozwany. Polisa została wystawiona i opłacona przez powoda (dowód: polisa ubezpieczeniowa nr (...) - k. 26 verte - 27 akt). Polisa ubezpieczeniowa obowiązująca przed powstaniem sporu pomiędzy stronami wygasła natomiast w dniu 26 lipca 2022 r. Jak wynika z zacytowanych wyżej zapisów OWL, powód zobowiązany był zatem do przedstawienia pozwanemu polisy ubezpieczeniowej na nowy okres ubezpieczenia wraz z dowodem opłacenia składki najpóźniej do dnia 26 czerwca 2022 r. (art. 9 § 2 ust. 4 OWL).

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że pozwany zwracał się kilkukrotnie do powoda w kwestii wznowienia polisy ubezpieczeniowej, w tym prosił o przesłanie skanu wznowionej polisy do użytkowanego auta, pod rygorem zawarcia za pośrednictwem pozwanego ubezpieczenia na warunkach umowy generalnej (...). Pomimo treści zapisu art. 9 § 2 ust. 4 OWL, z którego wynika, że powód ma obowiązek dostarczyć pozwanemu polisę ubezpieczeniową na nowy okres ubezpieczenia „najpóźniej na 30 dni przed upływem utraty ważności aktualnie obowiązujących polis ubezpieczeniowych”, czyli w przedmiotowych okolicznościach faktycznych do dnia 26 czerwca 2022 r., pozwany jeszcze w dniu 1 lipca 2022 r. oczekiwał na przesłanie przez powoda dokumentów ubezpieczeniowych „do 7 dni przed końcem okresu ubezpieczenia wynikającego z aktualnie trwającej polisy”, czyli do dnia 19 lipca 2022 r., informując jednocześnie powoda, że nieprzesłanie przedmiotowej polisy przed końcem obecnie obowiązującej, skutkować będzie zawarciem ubezpieczenia za pośrednictwem pozwanego (zob. korespondencja e-mail z dnia 1 lipca 2022 r. - k. 103 - 104 akt). Z treści korespondencji mailowej z 25 lipca 2022 r. wynika, że w tej dacie pozwany nadal nie odnotował ze strony powoda wymaganej dokumentacji. Pozwany po raz kolejny zwrócił się więc do powoda o dostarczenie skanu zawartej polisy wraz z potwierdzeniem płatności, najpóźniej do dnia 26 lipca 2022 r. do godz. 16:00, ponownie wskazując, że brak przesłania żądanych dokumentów we w/w terminie będzie skutkować zawarciem ubezpieczenia w pakiecie (...) oraz refakturowaniem kosztów na powoda, zgodnie z art. 9 § 2 OWL (k. 109 - 111 akt). Przedstawiciel powoda sam potwierdził w swoich zeznaniach, iż polisy pozwanemu nie przesłał.

Wobec nieprzesłania przez powoda żądanych dokumentów i niepoinformowania pozwanego o zawarciu nowej umowy ubezpieczeniowej (okoliczność bezsporna), pozwany w dniu 26 lipca 2022 r., a zatem po upływie terminu wynikającego z zapisu art. 9 § 2 ust. 4 OWL, zawarł umowę ubezpieczenia spornego pojazdu na okres od 27 lipca 2022 r. do 26 lipca 2023 r., a następnie wystawił fakturę kosztów ubezpieczenia na rzecz powoda w kwocie 5.119 zł (dowód: faktura VAT nr (...) z 23 sierpnia 2022 r. - k. 29 akt).

Podkreślenia wymaga fakt, że zapis art. 9 § 2 ust. 4 OWL wprowadza obowiązek przedstawienia dowodu zawarcia przez korzystającego z polisy ubezpieczenia w ramach tzw. polisy obcej. Powód sam podał, że umowę ubezpieczenia zawarł w dniu 30 czerwca 2022 r., czyli w terminie który już przekraczał wymagany 30 - dniowy termin przed upływem utraty ważności dotychczasowej polisy, o którym mowa w art. 9 § 2 ust. 4 OWL. Skutkiem zaś niedochowania tego terminu

było zawarcie polisy ubezpieczenia bezpośrednio przez pozwanego i obciążenie tymi kosztami powoda na podstawie art. 9 § 1 ust. 4 OWL (art. 9 § 2 ust. 6 OWL wskazuje, że odpowiednie zastosowanie postanowień art. 9 § 1 ust. 4 OWL).

Odnosząc się natomiast do kwestii zasadności wypowiedzenia przedmiotowej umowy leasingu, wskazać należy, że pozwany w swoim oświadczeniu z 3 listopada 2022 r. (k. 37 akt) powołał się na zapis art. 11 § 3 ust. 2 lit. b), zgodnie z którym finansujący może wypowiedzieć umowę leasingu ze skutkiem natychmiastowym, jeżeli korzystający zalega z zapłatą co najmniej jednej miesięcznej raty leasingowej, jeżeli w odpowiednim dodatkowym terminie wyznaczonym korzystającemu na piśmie z zagrożeniem, że po upływie tego terminu finansujący będzie uprawniony do wypowiedzenia umowy leasingu ze skutkiem natychmiastowym, korzystający nie dokona zapłaty wszystkich wymagalnych należności z tytułu umowy leasingu.

Sąd zważył, że podstawą wypowiedzenia umowy leasingu były zaległości w płatności rat leasingowych, a dokładnie raty nr (...) z terminem płatności do 30 września 2022 r. Wypowiedzenie to zostało poprzedzone wezwaniem powoda do zapłaty z 17 października 2022 r. nr (...) (k. 35 akt), w którym wskazane zostały zaległości leasingobiorcy. Sam powód przyznał zaś w pozwie, że nie uiszczył w wyznaczonym terminie wszystkich należności wskazanych we w/w wezwaniu. Powód twierdził wprawdzie, że wstrzymał się z zapłatą należności na rzecz pozwanego do czasu rozstrzygnięcia procesu reklamacyjnego. Powód nie wykazał jednak, aby postępowanie reklamacyjne, które wszczął względem pozwanego (finansującego), wywierać mogło skutek w postaci wstrzymania obowiązków wynikających z zawartej pomiędzy stronami umowy leasingu nr (...), w tym obowiązku zapłaty kosztów ubezpieczenia poniesionych przez pozwanego. Wypowiedzenie umowy leasingu przez pozwanego należało zatem uznać za skuteczne i ważne.

Z kolei fakt, że pozwany nie przedstawił powodowi dokumentu polisy, nie stanowi o ważności zawartej umowy ubezpieczenia, ponieważ polisa nie jest jedynym dokumentem potwierdzającym zawarcie umowy ubezpieczenia. Z treści przedmiotowego pozwu nie wynika, aby powód nie otrzymał od pozwanego faktury VAT nr (...) z dnia 2 września 2022 r. dokumentującej opłatę za ubezpieczenie do przedmiotowej umowy leasingu, a jednocześnie sam powód przyznał, że kwotę tę wpłacił dopiero w dniu 10 listopada 2022 r., a zatem po upływie terminu określonego w piśmie z 17 października 2022 r., pod rygorem wypowiedzenia umowy leasingu ze skutkiem natychmiastowym. Ostatecznie zatem powód nie negocjował konieczności uiszczenia tej należności, pomimo, że polisę otrzymał od pozwanego dopiero w dniu 27 stycznia 2023 r.

Wbrew stanowisku powoda nie doszło w sprawie także do „wznowienia umowy leasingu”, a przynajmniej powód, na którym spoczywał ciężar dowodu w tym zakresie, tego nie wykazał. Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika wprawdzie, że strona pozwana wyrażała wolę wznowienia umowy nr (...), jednak pod warunkiem uregulowania przez powoda wszelkich zaległości, uiszczenia opłaty za wznowienie oraz zawarcia ugody dotyczącej spłat zaległości z drugiej umowy leasingu. Z zeznań świadka P. P. - specjalisty do spraw windykacji w pozwanej spółce - wynika, że strony ostatecznie nie zawarły porozumienia w tym przedmiocie, ponieważ powód złożył „nieakceptowalną dla pozwanego propozycję spłaty” zaległości, które w odniesieniu do drugiej umowy łączącej strony wynosiły ok. 60 - 70 tys. zł (k. 178 verte akt). Świadek podał wprawdzie, że składał zapewnienie „na swoim poziomie kompetencji”, że po wpłacie przez powoda kwoty 9.785 zł do dnia 10 listopada 2022 r., przedmiotowa umowa leasingu będzie kontynuowana. Świadek przyznał jednak, że posiada pełnomocnictwo imienne do prowadzenia czynności windykacyjnych w imieniu pozwanej spółki, ale proces decyzyjny, jeśli chodzi o samo wznowienie umowy, nie należał do niego (k. 179 akt). Przyjąć należało zatem, że do świadka należało prowadzenie czynności mających na celu odzyskanie wierzytelności mocodawcy od jego dłużników. Nie wykazano zaś, aby świadek posiadał pełnomocnictwo do składania w imieniu pozwanej spółki oświadczeń woli w przedmiocie zawierania umów leasingowych, czy w szczególności – ich wznowienia. Sam zaś świadek temu zaprzeczył.

O ile zatem na tle przedmiotowego stanu faktycznego można przyjąć, że toczyły się rozmowy pomiędzy stroną powodową a wskazanym wyżej świadkiem w przedmiocie wznowienia umowy leasingowej nr (...) oraz, że ze strony pozwanej zostały wstrzymane czynności windykacyjne po dokonanej przez powoda w dniu 10 listopada 2022 r. wpłacie kwoty 9.785 zł, to jednak brak, w ocenie Sądu, podstaw do przyjęcia, że doszło pomiędzy stronami do wznowienia spornej umowy. Powyższe wynika wprost z zeznań świadka, który podał, że z uwagi na „niedojście pomiędzy stronami

do porozumienia, windykacja została przekazana firmie zewnętrznej”. Świadek nie posiadał natomiast wiedzy co do tego, jakie ustalenia poczyniła kancelaria zewnętrzna i czy wstrzymała czynności windykacyjne (k.179 akt). Sam zresztą reprezentant powoda zeznał, że P. P. przekazał mu, że „umowy jednak wznowić nie może z uwagi na problemy związane z tą drugą umową” (k. 180 akt).

W związku z powyższym, wobec ustalenia przez Sąd za skuteczne oświadczenia o wypowiedzeniu umowy leasingu nr (...) ze skutkiem natychmiastowym z dnia 3 listopada 2022 r., jak też ustalenia, iż nie doszło do wznowienia tej umowy, powództwo o ustalenie w tym zakresie należało oddalić.

Powód domagał się także ustalenia, iż przeksięgowanie przez pozwanego wpłaty dokonanej przez powoda w wysokości 3.800 zł na poczet innej wierzytelności niż wskazana przez powoda, jest bezskuteczne. Pomijając już kwestię, iż powód nie sprecyzował co dokładnie oznacza sformułowanie „inna wierzytelność niż wskazana przez powoda”, lecz zakładając, że chodzi o wierzytelność dotyczącą innego stosunku prawnego niż umowa leasingu (...), to powództwo w tym zakresie również podlegało oddaleniu, gdyż pozwany do odpowiedzi na pozew załączył rozliczenie, z którego wynika, iż wpłatę ową zaliczył na poczet faktury nr (...) (3.149,46 zł) dot. spornej umowy leasingu (...) a także not odsetkowych (...) (3,72 zł) i (...) (69,76 zł), zaś nierozliczona pozostała kwota 580,78 zł w związku z nierozwiązaniem sporu pomiędzy stronami. Powód podniósł w piśmie z dnia 21 marca 2023 r., że pozwana miała przetrzymywać kwotę 577,06 zł bez podstawy prawnej, przez co jednak w istocie przyznał, iż pozostałą kwotę pozwany miał prawo rozliczyć w sposób wskazany w odpowiedzi na pozew (k. 131 v). Należy przy tym zważyć, iż pozwany w ogóle nie zaliczył kwoty 580,78 zł na poczet jakichkolwiek zobowiązań powoda. Również zatem i w tej części powództwo o ustalenie podlegało oddaleniu, gdyż powód domagał się przecież ustalenia, iż taka czynność pozwanego miała miejsce, zaś pozwany w ogóle nie dokonał rozliczenia kwoty 580,78 zł.

O kosztach postępowania orzeczono zgodnie z art. 98 kpc, obciążając nimi pozwanego jako przegrywającego. Są to koszty zastępstwa procesowego w wysokości 10.800 zł (§ 2 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych) oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł. O odsetkach od kosztów postępowania orzeczono zgodnie z art. 98 § 1¹ kpc.